

## U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, Prof. JUDr. Petra Průchy, CSc., a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Z. Š.**, na rozhodnutí kompetenčního sporu, o žalobě navrhovatele proti žalovanému **1) Krajskému úřadu Kraje Vysočina**, IČ 70890749, se sídlem v Jihlavě, Žižkova 57 a **2) Městskému úřadu Třebíč**, se sídlem v Třebíči, Karlovo nám. 104/55, adresa pro doručení Třebíč, Masarykovo nám. 116/6, vedené u Okresního soudu v Třebíči pod sp. zn. 8 C 41/2013, o přezkoumání rozhodnutí vydaného Krajským úřadem Kraje Vysočina dne 22. 1. 2013, čj. KUJI 4550/2013, sp. zn. OOSČ 1031/2012 OOSC/318/DT,

**t a k t o :**

Návrh **s e o d m í t á .**

### **O d ů v o d n ě n í :**

Podáním doručeným dne 6. 5. 2013 se Z. Š. (dále jen „navrhovatel“) obrátil na tento senát s návrhem na rozhodnutí tvrzeného sporu o věcnou příslušnost podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů. Dovojuje, že v této věci je dána pravomoc soudu, konkrétně Okresního soudu v Třebíči, nikoli správního orgánu.

Z podání a předložených dokladů vyšly najevo následující skutečnosti:

V předmětné věci podal navrhovatel dne 14. 3. 2013 žalobu u Okresního soudu v Třebíči o přezkoumání rozhodnutí vydaného Krajským úřadem Kraje Vysočina proti žalovanému Krajskému úřadu Kraje Vysočina. Okresní soud v Třebíči usnesením ze dne 25. 4. 2013, čj. 8 C 41/2013 - 10, výrokem I. řízení zastavil a výrokem II. rozhodl o náhradě nákladů řízení. V odůvodnění uvedl, že žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2013, čj. KUJI 4550/2013, sp. zn. OOSČ 1031/2012 OOSC/318/DT, kterým bylo rozhodnuto, že se ruší rozhodnutí Městského úřadu Třebíč, odboru správních činností ze dne 22. 10. 2012, čj. OSČ-Př-339/12-11/Bera, a věc se vrací k novému projednání odboru správních činností Městského úřadu Třebíč. Vzhledem k tomu, že ze žaloby vyplývá, že věc náleží podle výše uvedeného ustanovení do oblasti správního soudnictví, nezbylo soudu, než řízení podle § 104b odst. 1 o. s. ř. zastavit. Současně poučil žalobce, že může ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení podat žalobu ve správním soudnictví u věcně a místně příslušného soudu (Krajského soudu v Brně).

Žalobce se však namísto podání žaloby k soudu obrátil na zvláštní senát s výše uvedeným návrhem. Nesouhlasí s odůvodněním rozhodnutí Okresního soudu v Třebíči, neboť se domnívá, že pokud se podle ustanovení § 104b odst. 2 o. s. ř. domáhá ochrany před nezákonným zásahem orgánu územního samosprávného celku, neplatí odstavec 1 tohoto ustanovení. Je přesvědčen, že nic nebrání tomu, aby věc projednal Okresní soud v Třebíči proto, že se už v řízení před správním orgánem domáhal uznání nicotnosti napadeného rozhodnutí.

Poté Městský úřad v Třebíči vydal dne 16. srpna 2013 rozhodnutí (v právní moci dne 16. 8. 2013), kterým podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích řízení vedené proti Z. Š. zastavil, neboť odpovědnost za přestupek zanikla.

Zvláštní senát se v první řadě zabýval otázkou, zda v daném případě došlo ke vzniku kompetenčního konfliktu, přičemž vycházel z následujících skutečností:

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 téhož zákona kompetenčním sporem je spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Podle § 3 odst. 2 citovaného zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou.

Jak vyplývá z obsahu předložených listin, Krajský úřad Kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností v Jihlavě, svým rozhodnutím ze dne 22. 1. 2013, zrušil napadené rozhodnutí Městského úřadu Třebíč, a vrátil věc k novému projednání odboru správních činností Městského úřadu Třebíč, který poté ve věci rozhodl.

Jedna ze základních podmínek pro to, aby byla dána pravomoc zvláštního senátu je existence kompetenčního sporu. Z výše uvedeného návrhu však nevyplývá, že by mezi soudem na jedné straně a správním orgánem na straně druhé bylo sporné, kdo má vydat rozhodnutí v totožné věci. Ke dni rozhodování zvláštního senátu již zde tedy není druhá strana kompetenčního sporu, která by popírala svou pravomoc, a není tu tak ani sám kompetenční spor, o němž by mohl rozhodovat zvláštní senát. Proto zvláštní senát odmítl návrh Z. Š. podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

**P o u č e n í:** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. ledna 2014

JUDr. Pavel Simon  
předseda zvláštního senátu